

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **JUDr. M. Ď.**, správca konkurznej podstaty úpadcu RD v Š., proti odporcom: **1) Obvodný pozemkový úrad v Galante a spol.**, o preskúmanie rozhodnutia odporcu v prvom rade č. GA 2007/02402-03 zo dňa 15. februára 2007, konajúc o odvolaní odporcu v 152. rade proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 32 Sp 16/2007-57 zo dňa 21. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 32 Sp 16/2007-57 zo dňa 21. novembra 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom č.k. 32 Sp 16/2007-57 zo dňa 21. novembra 2007 zrušil rozhodnutie odporcu v prvom rade Obvodného pozemkového úradu v Galante č. GA 2007/02402-03 zo dňa 15. februára 2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odporca v prvom rade bol povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 0,- Sk. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu v prvom rade je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. V konaní nebolo sporným, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam bolo pôvodným vlastníkom odňaté bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. a to na základe rozhodnutia ONV v Seredi č. IX/1-613-1952 zo dňa 14. augusta 1952. Spornou však zostáva otázka spoluvlastníckych podielov priznaných oprávneným osobám. S touto otázkou sa správny orgán nevysporiadal. Nezistil, koľko oprávnených osôb prichádza do úvahy po pôvodnom vlastníkovi. Pokiaľ si nárok na navrátenie vlastníctva uplatnila len jedna z možných oprávnených osôb, má jej byť priznaný len podiel na ňu pripadajúci, pričom nárok ostatných oprávnených osôb po uplynutí zákonnej lehoty zaniká. Krajský súd vytýkal správne mu orgánu tiež nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je nezrozumiteľné, neurčité a nepresvedčivé. Absentuje akékoľvek vysvetlenie úvahy správneho orgánu v súvislosti s oboznámenými a zistenými skutočnosťami, použitými právnymi predpismi.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal odvolanie navrhovateľ v 152. rade (prostredníctvom svojej právnej zástupkyne) a žiadal rozsudok zrušiť alebo ho zmeniť a návrh zamietnuť. Uviedol, že v reštitúciách je súd povinný postupovať tak, aby pri prejednávaní veci nedochádzalo k neústretovému formalistickému a nezákonnému postupu, ktorý hrozí prípadnou ďalšou krivdou. V reštitučnej praxi je notoriou, že pri vydaní veci nie je rozhodné zistenie, či ako oprávnené osoby neprichádzajú do úvahy osoby uvedené v skoršom alebo rovnakom poradí, ale len zistenie, že také osoby nepodali v zákonom určenej lehote výzvu na vydanie veci či podielu. Z ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. (ďalej len reštitučný zákon) vyplýva len to, že oprávnenými osobami sú všetky osoby v tomto ustanovení uvedené, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v odseku 1. Nesúhlasil s názorom krajského súdu, že ak si nárok na navrátenie vlastníctva uplatnila len jedna z oprávnených osôb, má právo aby jej bol priznaný len podiel na ňu pripadajúci a nárok ostatných osôb, ktoré si nárok neuplatnili, zaniká. Spojenie „rovným dielom“ sa uplatní, len ak nárok uplatnia všetci. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (nie však konkrétne rozhodnutia), podľa ktorej pri posudzovaní reštitučných nárokov treba vziať na vedomie, že každý reštitučný predpis vyžaduje osobitný prístup ku svojej aplikácii i osobám oprávneným tak, aby bol splnený účel a zmysel tohto zákona. Preto ak určité ustanovenie tohto zákona umožňovalo viacero rôznych interpretácií, pričom len jedna je v súlade s ústavou, súd musí dať prednosť tejto a dané ustanovenie interpretovať ústavne konformným spôsobom. Odvolanie podal aj napriek nesprávnemu poučeniu.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť, prípadne odvolanie odporcov odmietnuť. Poukázal na to, že krajský súd rozhodnutie odporcu zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/ a písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku; podľa ustanovenia § 250s Občianskeho súdneho poriadku odvolanie prípustné nie je.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie odporcu v 152. rade Ing. J. Š. je potrebné odmietnuť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Primárne sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal otázkou prípustnosti odvolania. Vychádzal z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je spis Krajského súdu v Trnave sp. zn. 32 Sp 16/2007 a administratívny spis Obvodného pozemkového úradu v Galante č. GA2007/02402-02 a č. GA2007/02402-03; z rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 32 Sp 16/2007-57 zo dňa 21.novembra 2007 vyplýva, že zrušil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Galante č. GA2007/02402-3 zo dňa 15.februára 2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo výroku tohto rozsudku

nebolo uvedeného ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého bolo rozhodnutie obvodného pozemkového úradu zrušené; z odôvodnenia však vyplýva, že krajský súd zrušil rozhodnutie obvodného pozemkového úradu podľa ustanovení § 250j ods. 2 písm. c/ a písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku, pretože podľa názoru krajského súdu zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Podľa ustanovenia § 250j ods. 4 v spojení s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd uvedenie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené. Na posúdenie prípustnosti odvolanie je rozhodujúci výrok rozsudku. Z výroku napadnutého rozsudku krajského súdu však nevyplýva, podľa ktorého ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku bolo rozhodnutie obvodného pozemkového úradu zrušené; výrok rozsudku je pre súd záväzný a v konečnom dôsledku má vplyv na posúdenie prípustnosti odvolania v zmysle ustanovenia § 250s Občianskeho súdneho poriadku. Podľa ustanovenia § 250s Občianskeho súdneho poriadku proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie; proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. b/; obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky musel konštatovať, že v predmetnej právnej veci nemožno jednoznačne konštatovať prípustnosť alebo neprípustnosť odvolania, pretože rozhodnutie krajského súdu vo výroku neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého došlo k zrušeniu rozhodnutia obvodného pozemkového úradu a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Navyše, súd prvého stupňa ani správny orgán nemali vyriešenú otázku procesnej legitímácie odporcov v druhom až 177. rade, prípadne ich zástupcu. V rozhodnutí odporcu v prvom rade č. GA 2007/02402-03 zo dňa 15.februára 2007 sa uvádza, že odporcov v druhom až 177. rade zastupuje na základe plnej moci odporca v 152. rade Ing. J. Š.. V administratívnom spise odporcu v prvom rade ani v spise Krajského súdu v Trnave sp. zn. 32 Sp 16/2007 sa však plná moc udelená Ing. J. Š. nenachádza. Nie je preto nado všetku pochybnosť preukázané zastúpenie odporcov v druhom až 177. rade Ing. J. Š. ako odporcom v 152. rade. Napriek nedostatočnému zisteniu, resp. preukázaniu zastúpenia odporcov v druhom až 177. rade odporca v prvom rade ako aj krajský súd konali iba s Ing. J. Š. ako zástupcom odporcov v druhom až 177. rade. Týmto spôsobom krajský súd odňal odporcom v druhom až 177. rade možnosť konať pred súdom, pretože nemohli uplatniť tie procesné práva, ktoré im Občiansky súdny poriadok poskytuje (predkladať návrhy, dôkazy, vyjadrovať sa k veci, zúčastniť sa na pojednávaní a pod.). Ak by si aj odporcovia v druhom až 177.rade zvolili spoločného splnomocnenca podľa ustanovenia § 17

správneho poriadku, je potrebné mať na pamäti, že táto skutočnosť musí byť v administratívnom alebo súdnom spise výslovne uvedená, s tým dôrazom, že v predmetnej právnej veci ide o žiadosť odporcov v druhom až 177. rade o navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Vzhľadom na tieto procesné pochybenia sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nezaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania. Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 32 Sp 16/2007-57 zo dňa 21.novembra 2007 zrušil a vec vrátil krajského súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní bude krajský súd konať so všetkými účastníkmi konania, resp. ich zástupcami na základe predloženej plnej moci, tak aby mal jednoznačne preukázané zastúpenie účastníkov konania (ak si zástupcu zvolili) a pri rozhodovaní bude dôsledne postupovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. decembra 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová